

**Posudek na bakalářskou práci Jany Fritscherové „Mongolský tanec“, 71 stran,
FF UK 2015**

Téma předložené bakalářské práce je v kontextu české mongolistiky dosud nedotčené. Autorka se proto snaží především o přehledné utřídění informací o mongolském tanci, které se jí podařilo různými metodami shromáždit.

Vzhledem k nedostatku literatury o mongolském tanečním umění mimo mongolské prostředí musela autorka pracovat především s mongolskou literaturou. Hlavním zdrojem informací však byl terénní výzkum v Ulánbátaru i na mongolském venkově, při němž se diplomantka pracovala jak s profesionály v oboru, tak s laiky. Vzhledem k tomu, že městské mongolské kultuře je tradiční tanec pěstován především jako „pódiové umění“, bylo důležitým zdrojem pro výzkum prostředí divadla a tanečních souborů. Diplomantka se sama po většinu života tancem aktivně zabývá tancem a ve své bakalářské práci uplatnila i mimo jiné i vhléd profesionála do tanečního umění.

Práce je členěna do tří kapitol mimo úvodu a závěru.

V první kapitole, obsahově nejrozmanitější, autorka zpracovává a třídí obecné informace o tématu. Nejprve se věnuje formální stránce mongolského tance a jeho místu v tradiční mongolské kultuře. Vyzdvihuje zde zásadní důležitost tance jako společenské události, způsobu komunikace i součástí náboženských rituálů. V této kapitole dále shrnuje informace o dějinách a vývoji mongolského tance a některá etnická a regionální specifika. Zajímavý vhléd poskytuje oddíl 2.6, kde autorka stručně zmiňuje tance se specifickým, zpravidla částečně rituálním, účelem. Tento přehled ukazuje na původní, dnes z velké části ztracenou, rozmanitost funkcí tance tradiční kočovnické kultuře.

V první kapitole diplomantka rovněž uvádí popisy několika autorských pódiových tanců, které vycházejí z tanců lidových a jejichž symbolika odkazuje k nomádkým tradicím.

Druhá kapitola prezentuje výsledky autorčina terénního výzkumu v podobě čtyř obsáhlých rozhovorů s tanečníky. Dva z interviewovaných jsou profesionální tanečníci, jeden buddhistický mnich a jedna amatérská tanečnice. Rozhovory jsou názorným svědectvím o vztahu Mongolů k tanci a přinášejí postřehy o kariérách profesionálních tanečníků i jiných skutečnostech. Zajímavé je např. srovnání pohledu na rituální buddhistický tanec – cam – u mnicha a profesionálního tanečníka.

Třetí kapitola se zabývá současnou situací v oblasti tance v Mongolsku. Přináší informace především o taneční scéně Ulánbátaru a soudobém tanečním vzdělání. Za povšimnutí stojí krátké medailonky významných osobností, které formovaly současnou podobu mongolského tance tak, jak je předváděn na pódii ulánbátarských scén a jak je šířen po celém Mongolsku pomocí moderního školského systému.

V závěru diplomantka shrnuje hlavní poznatky, ke kterým ji dovedl vlastní výzkum. Zmiňuje vysoký status tanečního umění, prestižnost tanečních souborů a jistou posvátnost tance v životě Mongolů. Zároveň konstatuje skutečnost, že původní formy tance v moderní době rychle zanikají.

Na bakalářské práci Jany Fritscherové oceňuji odvážné otevření zcela nezpracovaného tématu. Během terénního výzkumu a přípravy s mongolskou literaturou prokázala diplomantka velkou antropologickou a jazykovou erudici. Práce je vynikajícím základem pro další výzkum mongolského tance.

Drobný formální nedostatek vidím v tématicky poněkud nesourodé první kapitole, kterou bych doporučila rozdělit na dvě části. Autorka rovněž nevyhnula obvyklým „kazům“ bakalářských prací – překlepům a drobným pravopisným chybám. Ty však rozhodně nesnižují zmíněné přednosti práce.

Bakalářskou práci Jany Fritscherové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou,

Alena Oberfalzerová
Vedoucí práce.